IDZIE JEZUS.

ROZDZIAŁ I.

Jezus przyjdzie drugi raz.

Czytelniku, czy wiesz, że Jezus przyjdzie drugi raz? On mowił: „Przyjdę zasię“ (Jan. 14, 3), a Jego słowo trwa na wieki,[1] ponieważ on jest Prawdą.[2]

Aniołowie też mówili, że On przyjdzie jeszcze raz. „Ten Jezus (ten sam)“ i „tak“ (w tenże sposób)[3] przyjdzie.

Oni się nie pomylili, zwiastując Jego pierwsze przyjście.[4]

Duch swięty przez usta apostołów kilkakrotnie powtarzał, że On znowu przyjdzie.[5] Czyż takie wyda-

---

(1) Ale słowo Boże trwa na wieki. A toć jest słowo, które wam jest zwiastowane (1 Piotra 1, 25).

(2) Rzekł Jezus: Jam jest ta droga, i prawda, i żywot (Jana 14, 6).

(3) I rzekli: Mężowie Galilejscy! przecz stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który w górę wzięty jest od was do nieba, tak przyjdzie, jakoście go widzieli idącego do nieba (Dz. Ap. 1, 11).

(4) A w miesiącu szóstym posłany jest Anioł Gabryel od Boga do miasta Galilejskiego, które zwano Nazaret.

Do panny, poślubionej mężowi, któremu imię było Józef, z domu Dawidowego, a imię panny, Marja.

A wszedłszy Anioł do niej, rzekł: Bądź pozdrowiona, łaskąś udarowana, Pan jest z tobą, błogosławionaś ty między niewiastami.

I rzekł jej Anioł: Nie bój się, Marjo! albowiem znalazłaś łaskę u Boga.

A oto poczniesz w żywocie, i porodzisz syna, i nazwiesz imię jego Jezus.

Ten będzie wielki, a Synem Najwyższego będzie nazwany i da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego.

I będzie królował nad domem Jakóbowym na wieki, a królestwu jego nie będzie końca (Łuk. 1. 26-33). Patrz także Łuk. 2, 8-18.

(5) Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanielskim i z trąbą Bożą zstąpi z nieba, a pomarli w Chrystusie po-

rzenie, na tak wielkiej powadze oparte, nie powinno mieć dla nas żywotnego znaczenia?

Gdy Jezus po raz pierwszy przyszedł na ziemię, świat Go odrzucił. Był On wtedy wzgardzonym Nazarejczykiem. Lecz gdy znowu przyjdzie, okaże się jako „**błogosławiony i sam możny król królujących i Pan panujących**".[6]

Jezus przyjdzie, aby usiąść na tronie swej chwały,[7] być uwielbionym w tych, którzy Weń uwierzyli[8] i panować w sądzie i sprawiedliwości nad wszystkiemi narodami ziemi.[9]

---

wstaną najpierwej (1 Tess. 4,16).

Tak i Chrystus, raz będąc ofiarowany na zgładzenie wielu grzechów, drugi raz się bez grzechu okaże tym, którzy go oczekują ku zbawieniu (Żyd. 9, 28).

Boć jeszcze bardzo, bardzo maluczko, a oto ten, który ma przyjść, pryjdzie, a nie omieszka (Żyd. 10, 37).

(6) Rozkazuję przed Bogiem, który wszystko ożywia i przed Chrystusem Jezusem.

Abyś zachował to przykazanie, będąc bez nagany, aż do objawienia się Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Które czasów swoich okaże on błogosławiony, i sam możny król królujących, i Pan panujacych (1 Tym. 6, 13-15).

(7) A gdy przyjdzie Syn człowieczy w chwale swojej, i wszyscy święci Aniołowie z nim, tedy usiądzie na stolicy chwały swojej (Mat. 25, 31).

(8) Gdy przyjdzie, aby był uwielbiony w świętych swoich, i aby się dziwnym okazał we wszystkich wierzących (dlatego iż uwierzono naszemu świadectwu u was) w on dzień (2 Tess. 1, 10).

(9) Potrzesz ich laską żelazną, a jako naczynie zduńskie pokruszysz ich (Ps. 2, 9).

Albowiem dziecię narodziło się nam, a syn dany jest nam; i będzie panowanie na ramieniu jego, a nazwą imię jego: Dziwny, Radny, Bóg mocny, Ojciec wieczności, Książę pokoju (Iz. 9. 6).

A ku rozmnożeniu tego państwa i pokoju, któremu końca nie będzie, usiądzie na stolicy Dawidowej, i na królestwie jego, aż postanowi i utwierdzi w sądzie i sprawiedliwości, odtąd aż na wieki. Uczyni to zawisna miłość Pana zastępów (Iz. 9, 7).

Wszakże to, co macie, trzymajcie, aż przyjdę.

A kto zwycięży i zachowa aż do końca uczynki moje, dam mu zwierzchność nad poganami.

I będzie ich rządził laską żelazną; jako statki garncarskie skruszeni będą, jakom i ja wziął od Ojca mego (Obj. 2, 25-27).

Co za wspaniały widok będzie, gdy ujrzymy Króla w Jego piękności.[10]

Może ty, czytelniku, nie jesteś chrześcijaninem i powiadasz

„Mnie to mało obchodzi!"

W takim razie wskażemy ci, kochany przyjacielu, na ukrzyżowanego Zbawiciela, jako na jedyną nadzieję zbawienia.

Prosimy cię „pocałować Syna", abyś nie zginął w drodze. Błogosławieni wszyscy, którzy w Nim ufają.[11] Co ci pomoże, choćbyś cały świat pozyskał, a na duszy swej szkodował?[12] On przyjdzie, choć nie wiemy dnia ani godziny, kiedy to się stanie.[13] Co, gdyby teraz właśnie przyszedł? Czyby cię znalazł w spokoju,[14] czy chciałbyś pozostać, aby drętwieć ze strachu i oczekiwania tych rzeczy, które przyjdą na wszystek świat[15] w chwili, gdy kościół będzie z Chrystusem na powietrzu,[16] a tybyś przy Jego

(10) Króla w piękności oglądają oczy twoje, ujrzą i ziemię daleką. (Izaj. 33, 17.)

(11) Pocałujcie syna, by się, snać nie rozgniewał, i zginęlibyście w drodze, gdyby się najmniej zapaliła popędliwość jego. Błogosławieni wszyscy, którzy w nim ufają (Ps. 2, 12).

(12) Albowiem cóż pomoże człowiekowi, choćby wszystek świat pozyskał, a na duszy swojej szkodował? Albo co za zamianę da człowiek za duszę swą.

Albowiem Syn człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego z Anioły swoimi, a tedy odda każdemu według uczynków jego (Mat. 16, 26-27).

(13) Czuwajcież tedy, bo nie wiecie dnia ani godziny, której Syn człowieczy pryjdzie (Mat. 25. 13).

(14) Przetoż najmilsi tego oczekując, starajcie się, abyście bez zmazy i bez nagany od niego znalezieni byli w pokoju (2 Piotra 3, 14).

(15) Tedy będą znaki na słońcu i na księżycu i na gwiazdach; a na ziemi uciśnienie narodów z rozpaczą, gdy zaszumi morze i wały.

Tak, iż ludzie drętwieć będą przed strachem i oczekiwaniem tych rzeczy, które przyjdą na wszystek świat; albowiem mocy niebieskie poruszą się (Łuk. 21, 25-26).

(16) Przetoż czuwajcie, modląc się na każdy czas, abyście, byli godni ujść tego wszystkiego, co się dziać ma, i stanąć przed Synem człowieczym (Łuk. 21, 36).

Zatem my żywi, którzy po-

ukazaniu się[17] narzekał[18] i prosił, aby góry i skały zakryły cię przed Jego obliczem?[19]

„Bądźże gotowym na spotkanie Boga twego!" — tak uroczyście w swoim czasie napominano Izraela (Amos 4, 12). I każdy z nas — żyd albo greczyn — musi spotkać Go, jeśli nie dla przyjęcia łaski, to napewno potępienia.

Przeto my, na miejscu Chrystusowem poselstwo sprawując, prosimy — pojednaj się z Bogiem,[20] teraz, w tym przyjemnym czasie, w dniu zbawienia.[21] Pozwól nam skłonić cię do pokuty i nawrócenia, aby ci

---

zostaniemy, wespół z nimi zachwyceni będziemy w obłokach naprzeciwko Panu na powietrze, a tak zawsze z Panem będziemy (1 Tess. 4, 17).

(17) A wam, którzyście uciśnieni, odpocznienie z nami, przy objawieniu Pana Jezusa z nieba z Aniołami mocy jego.

W ogniu płomienistym, oddawając pomstę tym, którzy Boga nie znają i tym, którzy nie są posłuszni Ewangelji Pana naszego Jezusa Chrystusa,

Którzy pomstę odniosą, wieczne zatracenie od oblicznośći Pańskiej i od chwały mocy jego.

Gdy przyjdzie, aby był uwielbiony w świętych swoich, i aby się dziwnym okazał we wszystkich wierzących (dlatego iż uwierzono naszemu świadectwu u was) w on dzień (2 Tess. 1, 7-10).

(18) Tedy się okaże znamię Syna człowieczego na niebie, a tedy będą narzekać wszystkie pokolenia ziemi, i ujrzą Syna człowieczego, przychodzącego na obłokach niebieskich z mocą i chwałą wielką. (Mat. 24, 30.)

(19) I rzekli górom i skałom: Upadnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem tego, który siedzi na stolicy (Obj. 6, 16).

(20) Przetoż na miejscu Chrystusowem poselstwo sprawujemy, jakoby was Bóg upominał przez nas, prosimy na miejscu Chrystusowem, jednajcie się z Bogiem (2 Kor. 5, 20).

(21) Bo mówi Bóg: Czasu przyjemnego wysłuchałem cię, a w dzień zbawienia poratowałem cię; oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia. (2 Kor. 6, 2).

Albo który król, jadąc na wojnę potykać się z drugim królem, pierwej usiadłszy, nie radzi się, mógłbyli się w dziesięć tysięcy spotkać z onym, który we dwadzieścia tysięcy jedzie przeciwko niemu.

A jeźli nie, gdy on jeszcze jest daleko od niego, posły wyprawiwszy do niego, prosi o to co należy do pokoju.

Takżeć i każdy z was, ktoby się nie wyrzekł wszystkich majętności swoich, nie może być uczniem moim (Łuk. 14, 31-33).

grzechy mogły być odpuszczone[22] i abyś mógł rozpocząć służbę Bogu żywemu i prawdziwemu i oczekiwać Syna Jego z niebios[23] a być bez nagany w przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa.[24]

Lecz, jeżeli jesteś chrześcijaninem, to my stawimy ci przed oczy **Jego powtórne przyjście**, jako **jedyną pobudkę do świątobliwego życia.**[25]

Idzie Jezus, a więc masz umartwiać swe członki, które są na ziemi, abyś mógł okazać się z Nim w chwale.[26]

Walcz i módl się o czystość serca, abyś „mógł być Mu podobnym i ujrzeć Go jakim jest".[27] Badaj Słowo,

(22) I rozkazał nam, abyśmy kazali ludowi, i świadczyli, że on jest onym postanowionym od Boga sędzią żywych i umarłych.

Temu wszyscy prorocy świadectwo wydają, iż przez imię jego odpuszczenie grzechów weźmie każdy, co weń wierzy (Dz. Ap. 10, 42-43).

Aczkolwiek tedy przeglądał Bóg czasom tej niewiadomości, ale teraz oznajmuje ludziom wszystkim wszędy, aby pokutowali.

Przeto iż postanowił dzień, w którym będzie sądził wszystek świat w sprawiedliwości przez męża, którego na to naznaczył, upewniając o tem wszystkich, zbudziwszy go od umarłych (Dz. Ap. 17, 30-31).

(23) Ponieważ oni sami oznajmują o was, jakie było przyjście nasze do was, i jakoście się nawrócili do Boga od bałwanów, abyście służyli Bogu żywemu i prawdziwemu.

I oczekiwali Syna jego z niebios, którego wzbudził od umarłych, to jest Jezusa, który nas wyrwał od gniewu przyszłego (1 Tess. 1, 9-10).

(24) Aby utwierdzone były serca wasze nienaganione w świątobliwości przed Bogiem i Ojcem naszym, na przyjście Pana Jezusa Chrystusa ze wszystkimi świętymi jego (1 Tess. 3, 13).

(25) Najmilsi! teraz dziatkami Bożemi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło czem będziemy; lecz wiemy, iż gdy się on objawi, podobni mu będziemy, albowiem ujrzymy go tak, jako jest. A każdy kto ma tę nadzieję w nim, oczyszcza się jako i on czysty jest (1 Jana 3, 2-3).

(26) Ale gdy się Chrystuś, on żywot nasz, pokaże, tedy i wy z nim okażecie się w chwale.

Umartwiajcie tedy członki wasze, które są na ziemi: wszeteczeństwo, nieczystość, namiętność, złą pożądliwość, i łakomstwo, które jest bałwochalstwem (Kol. 3, 4-5).

(27) Błogosławieni czystego serca; albowiem oni Boga oglądają (Mat. 5, 8).

abyś przez nie mógł być oczyszczonym i uświęconym,[28] i aby cały twój duch i dusza i ciało mogły być zachowane bez nagany w przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa.[29] Może jednak z pogardą rzeczesz,

„O, toż to jest drugi Adwentyzm.“

Przyjacielu, czy nie wiesz, że Mojżesz,[30] Dawid,[31] Izajasz,[32] Jeremijasz,[33] Danjel,[34] Zacharjasz,[35] wszyscy

Najmilsi, teraz dziatkami Bożemi jesteśmy, ale się jeszcze nie objawiło czem będziemy, lecz wiemy, iż gdy się on objawi, podobni mu będziemy: albowiem ujrzymy go tak, jako jest.

A ktokolwiek ma tę nadzieję w nim, oczyszcza się jako i on czysty jest (1 Jana 3, 2-3).

(28) Aby go poświęcił, oczyściwszy omyciem wody przez słowo (Ef. 5, 26).

(29) A sam Bóg pokoju niech was zupełnie poświęci; a cały duch wasz, i dusza i ciało niech będą bez nagany na przyjście Pana naszego Jezusa zachowane (1 Tess. 5, 23).

(30) I rzekł: Pan z Synaju przyszedł, i pojawił się im z Seiru, objaśnił się z góry Faran, a przyszedł z dziesięcioma tysiącami świętych; z prawicy jego zakon ognisty dany im (Deut. 33, 2).

(31) Gdy pobuduje Pan Syon, i okaże się w chwale swojej (Ps. 102. 17).

(32) Bo przyjdzie do Syonu odkupiciel, i do tych, którzy się odwracają od występków w Jakóbie, mówi Pan (Iz. 59, 20).

Powstań, objaśnij się, ponieważ przyszła światłość twoja, a chwała Pańska weszła nad tobą (Iz. 60, 1).

(33) Oto idą dni, mówi Pan, których wzbudzę Dawidowi latorośl sprawiedliwą i będzie królował król, a poszczęści mu się, sąd zaiste i sprawiedliwość będzie czynił na ziemi.

Za dni jego Juda zbawiony będzie, a Izrael bezpiecznie mieszkać będzie; a toć jest imię jego, którem go zwać będą: Pan sprawiedliwość nasza (Jer. 23, 5-6).

(34) Widziałem też w widzeniu nocnem, a oto przychodził w obłokach niebieskich podobny synowi człowieczemu, a przyszedł aż do Starodawnego, i przywiedziono go przed oblicze jego (Deut. 7, 13).

(35) I staną nogi jego w on dzień na górze Oliwnej, która jest przeciw Jeruzalemowi na wschód słońca, a góra Oliwna się na poły rozczepi na wschód i na zachód słońca rozpadliną bardzo wielką i odwali się połowa onej góry na północ, a połowa na południe.

Tedy ucieczecie przed doliną gór (bo dolina tych gór dosięże aż do Azal) będziecie mówię, uciekać, jakoście uciekali przed trzęsieniem ziemi za dni Ozyasza, króla Judzkiego, gdy przyjdzie Pan, Bóg mój i wszyscy święci z nim (Zach. 14,4-5)

prorocy i apostołowie[36] wierzyli w **powtórne przyjście Chrystusa?** Czyż wszyscy mamy odrzucać tę naukę tylko dlatego, że ją niektórzy zepsuli przez określanie dat i wprowadzenie do niej innych błędów?

Ale, może powiesz (jak to, niestety, słyszeliśmy od wielu skądinąd dobrych chrześcijan):

„Dajmy nato, jednak ja nie widzę, że to może mnie się tyczyć w jakikolwiek sposób."

„Ja zawsze sądziłem, że w większości wypadków powtórne przyjście Chrystusa ma oznaczać śmierć, tak iż jeśli kto jest przygotowany do śmierci, to i wszystko w porządku; ta kwestja wymaga zak dużo badania, że nie warto nią się zajmować; zresztą nie wierzę, aby ta nauka miała jakieś praktyczne znaczenie, sądzę nawet, że udzielanie jej tyle uwagi jest zgoła pomyłką".

Rzeczywiście, tak właśnie postępuje wielu chrześcijan, którzy choć się zaliczają do ciała Chrystusowego[37] i są poślubieni „jednemu mężowi", aby móc się Mu przedstawić[38], ale tę drogocenną prawdę, że Chrystus ma znowu przyjść, aby wziąć swoją oblubienicę[39], traktują powierzchownie.

---

(36) A z tem się zgadzają mowy prorockie, jako jest napisano:

Potem się wrócę, a pobuduję zasię przybytek Dawidowy upadły, a obaliny jego zasię pobuduję i znowu go wystawię.

Aby ci, co pozostali z ludzi, szukali Pana, i wszyscy narodowie, nad którymi wzywano imienia mego, mówi Pan, który to wszystko czyni (Dz. Ap. 15, 15-17).

(37) Lecz wy jesteście ciałem Chrystusowem, i członkami, każdy z osobna (1 Kor. 12, 27).

(38) Albowiem gorliwym jestem ku wam gorliwością Bożą; bom wam przygotował, aby was stawić czystą panną jednemu mężowi Chrystusowi (2 Kor. 11, 2).

(39) A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę zasię i wezmę was do siebie, abyście, gdziem ja jest, i wy byli (Jana 14, 3).

Albowiem mąż jest głową żony jako i Chrystus głową kościoła; a on jest zbawicielem ciała.

Tajemnica to wielka jest; lecz ja mówię o Chrystusie i Kościele (Ef. 5, 23, 32).

O umiłowani bracia, nie wyzbywajcie się w ten sposób tak pocieszającej prawdy! Weźcie ołówek i zaznaczcie w swojej Biblji wszystkie te miejsca, które mówią o niej, a zobaczycie, jak

znaczna część Słowa Bożego poświęcona jest tej kwestji.

Jeżeli Duch święty uważa ją za tak ważną sprawę, to czyż ona nie zasługuje na naszą uwagę? Słowo Boże upomina nas,[40] abyśmy na nią zwrócili uwagę;[41] ponieważ w przeciwnym wypadku grozi nam niebezpieczeństwo potępienia.[42]

---

(40) Przetoż pocieszajcie jedni drugich temi słowami (1 Tess. 4, 18).

Tak iż wam na żadnym darze nie schodzi, którzy oczekujecie objawienia Pana naszego Jezusa Chrytusa (1 Kor. 1, 7).

(41) Błogosławiony kto czyta, i ci, którzy słuchają słów proroctwa tego, i zachowywują to co w nim jest napisane; albowiem czas blisko jest (Ob. 1, 3).

(42) Lecz jeźliby rzekł on sługa w sercu swojem: Odwłacza pan mój z przyjściem swojem, i począłby bić sługi i służebnice, a jeść i upijać się;

Przyjdzie Pan sługi onego, dnia, którego się nie spodzieje, i godziny, której nie wie, i odłączy go, a część jego położy z niewiernymi (Łuk. 12, 45-46).

A strzeżcie się, by snać nie były obciążone serca wasze obżarstwem i opilstwem i pieczołowaniem o ten żywot, a nagleby przyszedł na was ten dzień.

Albowiem jako sidło przypadnie na wszystkie, którzy mieszkają na obliczu wszystkiej ziemi.

Przetoż czuwajcie, modląc się na każdy czas, abyście byli godni ujść tego wszystkiego, co się dziać ma, a stanąć przed Synem człowieczym (Łuk. 21, 34-36).

A o czasach, i chwilach, bracia! nie potrzebujecie, aby wam pisano.

Albowiem sami dostaczenie wiecie, iż on dzień Pański jako złodziej w nocy, tak przyjdzie. Bo gdy mówić będą: Pokój i bezpieczeństwo! tedy na nich nagłe zginienie przyjdzie, jako ból na niewiastę, a nie ujdą.

Lecz wy, bracia! nie jesteście w ciemności, aby was on dzień jako złodziej zachwycił.

Wszyscy wy jesteście synowie światłości i synowie dnia; nie jesteśmy synowie nocy ani ciemności.

Przetoż nie śpijmy jako i insi, ale czuwajmy, i bądźmy trzeźwymi.

Albowiem którzy śpią, w nocy śpią; a którzy się upijają, w nocy się upijają (1 Tess. 5, 1-7).

Prócz tego prosimy zbadać teksty zacytowane pod nagłówkiem „Praktyczna Nauka“ i zobaczyć, jak Jezus i apostołowie stosowali tę naukę w celu pobudzenia nas do czujności, pokuty, cierpliwości, wierności w służeniu, braterskiej miłości etc i osądzić, czy co nadto może być więcej praktyczniejszego.

Z pewnością niema w Słowie Bożem innej nauki, którąby miała tyle tak głębokich pobudek do umartwień ciała oraz zwrócnia nas ku Bogu i pracy dla duszy, jak nasza nadzieja i radość i korona chluby mogą to uczynić.[43]

A to wskutek tego, że naszej całej nauki celem jest „nasza rzeczpospolita w niebiesiach, skąd też Zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa, który przemieni ciało nasze podłe, aby się podobne stało chwalebnemu ciału jego.“[44] To wywołuje w nas gorące pragnienie synowskiego przysposobienia t. j. odkupienia ciała naszego.[45]

Z punktu widzenia tej nauki patrzymy na świat, jako na rozbity okręt,[46] przez co pobudzamy się do

(43) Albowiem któraż jest nadzieja nasza, albo radość, albo korona chluby? Izali nie wy przed oblicznością Pana naszego Jezusa Chrystusa w przyjście jego? (1 Tess. 2, 19).

Ale ci, którzy innych nauczają, świecić się będą jako światłość na niebie, a którzy wielu ku sprawiedliwości przywodzą, jako gwiazdy na niebie (Dan. 12, 3).

(44) Aleć nasza rzeczpospolita jest w niebiesiech, skąd też zbawiciela oczekujemy, Pana Jezusa Chrystusa.

Który przemieni ciało nasze podłe, aby się podobne stało chwalebnemu ciału jego (Fil. 3, 20-21).

(45) A nietylko ono stworzenie, ale i my, którzy mamy pierwiastki Ducha, i my sami w sobie wzdychamy, oczekując przysposobienia synowskiego, odkupienia ciała naszego (Rzym. 8, 23).

A gdy się to poczną dziać, spoglądajcież a podnoście głowy wasze, przeto iż się przybliża odkupienie wasze. (Łuk. 21, 28).

(46) Wchodźcie przez ciasną bramę; albowiem przestronna jest brama i szeroka droga, która prowadzi na zatracenie, a wiele ich jest, którzy przez nią wchodzą.

A ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do żywota; a mało ich jest, którzy ją znajdują (Mat 7, 13-14).

Bo gdy mówić będą: Pokój

wytężenia wszystkich naszych sił, abyśmy mogli kogokolwiek uratować.[47] Większość, jeżeli nie wszyscy,

---

i bezpieczeństwo! tedy na nich nagle zginienie przyjdzie, a nie ujdą (1 Tess. 5, 3).

I przez łakomstwo zmyślonemi słowami wami kupczyć będą, którym sąd zdawna nie omieszkuje i zatracenie ich nie drzemie.

Albowiem jeźli Bóg Aniołom, którzy zgrzeszyli, nie przepuścił, ale strąciwszy ich do piekła, podał łańcuchom ciemności, aby byli zachowani na sąd,

Także i pierwszemu światu nie przepuścił, ale Noego samoósmego, kaznodzieję sprawiedliwości, zachował, przywiódłszy potop na świat niepobożnych,

I miasta Sodomczyków i Gomorczyków w popiół obróciwszy, podwróceniem potępił, wystawiwszy je na przykład tym, którzyby niepobożnie żyli,

A sprawiedliwego Lota, onych niezbożników rozpustnem obcowaniem strapionego, wyrwał,

(Albowiem widzeniem i słyszeniem on sprawiedliwy, mieszkając między niemi, dzień po dniu duszę swą uczynkami ich niezbożnemi trapił),

Umie Pan pobożnych z pokuszenia wyrywać, a niesprawiedliwych na dzień sądu ku karaniu zachować (2 Piotra 2, 3-9).

Tego zaiste umyślnie wiedzieć nie chcą, że niebiosa dawno się stały i że ziemia z wody i w wodzie stanęły przez słowo Boże.

Dlaczego on pierwszy świat, wodą będąc zatopiony, zginął.

Lecz te niebiosa, które teraz są, i ziemia temże słowem odłożone są i zachowane ogniowi na dzień sądu i zatracenia niepobożnych ludzi.

Ale ta jedna rzecz niech wam nie będzie tajna, najmilsi! iż jeden dzień u Pana jest, jako tysiąc lat, a tysiąc lat, jako jeden dzień.

Nie omieszkiwa Pan z obietnicą, (jako to niektórzy mają za omieszkanie) ale używa cierpliwości przeciwko nam, nie chcąc, aby którzy zginęli, ale żeby się wszyscy do pokuty udali.

A on dzień Pański przyjdzie jako złodziej w nocy, w który niebiosa z wielkim trzaskiem przeminą, a żywioły rozpalone ogniem stopnieją, a ziemia i rzeczy które są na niej, spalone będą.

Ponieważ się tedy to wszystko ma rozpłynąć, jakimiż wy macie być w świętych obcowaniach i pobożnościach·

Którzy oczekujecie i śpieszycie się na przyjście dnia Bożego, w który niebiosa gorejące rozpuszczą się, i żywioły pałające stopnieją (2 Piotra 3, 5-12).

(47) Stałem się mdłym jako mdły, abym mdłych pozyskał. Wszystkim stałem się wszystkiem, abym przecie niektóre zbawił (1 Kor. 9, 22).

z pośród ewangelistów doby dzisiejszej jest ożywiona tą nauką i napewno ich praca jest praktyczną.

Prócz tego Piotr mówi: „My mamy mocniejszą mowę prorocką, której pilnując jako świecy w ciemnem miejscu świecącej dobrze czynicie, ażby dzień oświtnął i jutrzenka weszła w sercach waszych“,[48] a dalej napomina nas, abyśmy dobrze sobie te słowa zapamiętali.[49] Dlatego to pobożne studjowanie tych proroctw nie jest próżnem badaniem.

(48) I mamy mocniejszą mowę prorocką, której pilnując jako świecy świecącej, dobrze czynicie, ażby dzień oświtnął, i jutrzenka weszła w serca wasze (2 Piotra 1, 19).

(49) Najmilsi! już ten drugi list do was piszę, którym wzbudzam przez napominanie uprzejmą myśl waszą.

Abyście pamiętali na słowa przepowiedziane od świętych proroków, i na przykazania nasze, którzyśmy Apostołami Pana i zbawiciela (2 Piotra 3, 1-2).